

רע"פ 9275/20 - מאיר בנארוש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9275/20 - א'

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

מאיר בנארוש

המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת ב-ע"פ 22744-12-19 מיום 9.12.2020 שניתן על ידי סג"נ א' הלמן והשופטים י' שטרית ו-ג' צפיר

עו"ד אבי מוסקוביץ

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת (סגנית הנשיא א' הלמן והשופטים י' שטרית ו-ג' צפיר) בע"פ 22744-12-19, מיום 9.12.2020, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בקרית שמונה (השופטת ר' שפילברג-כהן) בת"פ 1728-03-14, מיום 29.1.2018 ומיום 23.10.2019, בהתאמה.
2. כעולה מכתב האישום, המבקש הגיע ביום 6.4.2013 לבית מדרש האר"י האשכנזי בצפת (להלן: בית הכנסת), במהלך טקס ברית מילה שנערך במקום, והחל לרסס בגז מדמיע, אשר גרם לנוכחים במקום, לרבות שני קטינים, להשתעל ולסבול מצריבה בעיניהם.
- לאחר שאחד מהנוכחים במקום (להלן: המתלונן), ניגש אל המבקש לבדוק את פשר מעשיו, החל האחרון להכותו באגרופים על ראשו, הפילו ארצה ובעטו בבטנו ובצלעותיו. כל זאת, תוך שצרח לעברו "אני ארצח אותך אני אהרוג אותך". כתוצאה ממעשיו של המבקש, נזקק המתלונן לטיפול רפואי.
- בגין מעשה התזת הגז המדמיע יוחסה למבקש עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) של תקיפה סתם; ובגין תקיפת המתלונן יוחסו למבקש עבירות לפי סעיף 380 ו-192 לחוק העונשין של תקיפה הגורמת חבלה של ממשוואימים.

3. בית משפט השלום הרשיע בהכרעת דינו מיום 29.1.2018, את המבקש במיוחס לו בכתב האישום, וזאת

עמוד 1

בתום שמיעת ראיות, תוך שנתן אמון בעדות המתלונן ובעדותם של נוכחים נוספים.

4. בגזר דינו, שקל בית משפט השלום את נסיבות ביצוע העבירות, ובכלל זה את התכנון שקדם למעשי המבקש וחלקו המרכזי בהם; האדישות הרבה שהפגין כלפי סבלם של משתתפי האירוע בבית הכנסת, אשר לא היה לו עימם דבר קודם לכן; ואת עוגמת הנפש שנגרמה לאורחי האירוע.

באשר לנסיבותיו האישיות של המבקש שקל בית משפט השלום לחובת המבקש את עברו הפלילי, הכולל הרשעה בגין עבירות תקיפת בת זוג, הסגת גבול והפרת צווי בית משפט, שבוצעו בסמוך לאחר האירוע בתיק נשוא הליך זה, ובגין ריצה המבקש עונש מאסר בפועל קצר במסגרת עבודות שירות. כמו כן, ניתן ביטולהתנהלותו המזלזלת כלפי בית המשפט לאורך ההליך; האמור בתסקיר שירות המבחן וההתרשמות כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגותו העבריינית של המבקש, אשר אינו מעוניין להשתתף בהליך טיפולי; והעובדה כי המבקש לא התייצב כנדרש בפני הממונה על עבודות שירות.

לצד זאת, לנוכח מצבו הכלכלי הקשה של המבקש, נמנע בית משפט השלום מלהטיל עליו קנס או פיצוי כספי.

בסופו של יום, בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או פשע או עבירת איומים; וכן התחייבות על סך 3,000 ש"ח להימנע מעבירת אלימות או עבירת איומים.

5. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נתקבל בחלקו. נקבע כי "נותר ספק של ממש בזיהוי" המבקש על ידי המתלונן ואחר כמי שנכח בבית הכנסת בחלקו הראשון של האירוע, נשוא כתב האישום, זאת לאור אמירתו של המתלונן במהלך מסדר הזיהוי כי "הוא אינו מזהה באופן פוזיטיבי אף אחד". לפיכך זיכה בית המשפט המחוזי את המבקש מביצוע עבירה של תקיפה סתם.

משכך, נתקבל גם בחלקו הערעור על גזר הדין, באופן שהמבקש יישא ב-3 חודשי מאסר בפועל בלבד מאחורי סורג וברית. יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.

בהקשר זה הודגש כי לנוכח עמדתו העקבית של הממונה על עבודות שירות, בשלוש חוות דעת שונות, אין להורות על נשיאת מאסר בדרך של עבודות שירות; וכן כי אין להסתפק בצו של"צ, חרף האמור בתסקיר שירות המבחן בעניין.

6. מכאן הבקשה שלפניי, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש עד להכרעה בבקשה.

בבקשתו למתן רשות ערעור, המבקש טוען כי שגה בית המשפט המחוזי עת גזר עליו עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, חרף מצבו הנפשי; וכי היה מקום להקל בעונשו מחמת שיקולי שיקום.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני.

יתירה מזאת, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים של סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019))

הבקשה דנן, אינה עומדת באמות המידה האמורות, וכפי שכבר נכתב לא אחת, די בכך בכדי לדחותה.

בית משפט זה שב ופסק כי חרף חשיבותם של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכל, ולצידם ניצבים שיקולים נוספים, כגון שיקולי הרתעה, עיקרון הגמול והגנה על שלום הציבור (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019)).

מעשיו של המבקש, אשר תקף את המתלונן על לא עוול בכפו וגרם לו לנזקי גוף, תוך שהשבית את שמחת ברית המילה וגרם לאורחי האירוע "לטלטלה" עמוקה, מצדיקים ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע מפני התנהגות אלימה במרחב הציבורי (ראו והשוו רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.2019)).

בנסיבות אלו, איני סבור כי העונש שנגזר על המבקש חמור באופן המצדיק מתן רשות ערעור.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ממילא, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש.

לפנים משורת הדין, אני מורה על דחיית מועד התייצבות המבקש למאסר בשבוע, לצרכי התארגנות.

עלהמבקשלהתייצבלשאתבעונשהמאסרבפועלשהוטלעליוביום 24.1.2021 עד השעה 10:00 בבית מעצר קישון, או עלפיהחלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תועד תזהות ואודרכון. עלהמערערלתאמתהכניסה למאסר, כוללהאפשרותלמיוןמוקדם, עםנפאבחוןומיוןשלשירותבתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ח בטבת התשפ"א (12.1.2021).

ש ו פ ט